

Поштоване колеге, уважени гости, драги пријатељи, драги студенти,

И сам сам, тог 1. октобра 1969. године, била је среда, са индексом 69/213, седео ту негде и чекао да то почне.

Нисам био уплашен, никако, можда само нестрпљив. Одлуку да студирам Правни факултет донео сам још у првом разреду гимназије. И док су моји другови из разреда, многи и до саме матуре, размишљали, одмеравали, шта ће уписати, чиме ће се до краја живота бавити, ја сам био миран. Идеје права, правде, биле су тако присутне, да нисам имао никакву дилему. А Правни факултет је био ту, чекао.

И, верујте ми, нисам због те одлуке зажалио нити једног јединог тренутка.

Сигурно су вам ваши родитељи, пријатељи, наравно они мало старији, већ небројено пута говорили, а то ће понављати и ваши асистенти, професори – студије су озбиљна ствар, мораш бити редован, марљив, радити целе године, а не кампањски, кад дођу испити. И, верујте им, у праву су.

Али, ношен сопственим искуством, али и искуством ове моје златне генерације, рећи ћу још нешто:

Овај факултет, од данас, треба да постане, не ваша друга, него ваша прва кућа. Ваш живот у наредне четири године треба да се врти око овог факултета. Неко ће тај осећај добити за неколико недеља, неко за неколико месеци, па и годину. Али, када се једног дана пробудите, свесни да тог дана немате никакве вежбе, колоквијуме, а ипак се, спонтано, спремите и дођете овде, е тај дан је дошао, Факултет је постао центар вашег живота. И неважно је да ли ћете бити у или ван Петице, у или ван библиотеке, Бона фидес, наравно, али сваки тај боравак донеће вам нешто ново, нешто лепо. Срешћете неко ново лице, продубљивати познанства која ће се касније претворити у чврста доживотна пријатељства, научити нешто ново....

А то је ће бити и предуслов да вам студирање више не буде оптерећење, понајмање нека мора, да вам те године живота трајно остану у сећању као нешто најлепше. А онда је и резултат, успешно окончање студија, више него извесно.

И упарво је моја златна генерација, на тим основама, просто прошетала кроз факултет. А шта смо постигли?

- Дали смо осам професора који су учествовали у одгајању 45 генерација студената овог факултета
- Тројица декана из наше генерације управљали су факултетом укупно 16 година
- Дали смо једног Ректора Београдског универзитета
- И данас се на челу Националног акредитационог тела, највишег органа за одобравање акредитације факултетима и студијским програмима, налази припадник наше генерације
- Дали смо 5 амбасадора који су представљали Југославију и Србију у Лондону, Њујорку, Хелсинкију, Мексико Ситију, Џакарти, Лисабону, Женеви
- Дали смо једног председника владе СР Југославије, министре, заменике и помоћнике министара у Југославији и Србији, и велики број наших колега који су руководили

органима управе, од општинских, градских, републичких до некадашњих савезних органа

- У правосуђу, судовима, тужилаштвима, правобранилаштвима, прекршајним судовима, били смо бирани на све одговорне функције
- Угледне адвокатске канцеларије деценијама су вођене од стране припадника наше генерације
- На крају, али не мање важно, бројни привредници, директори великих предузећа, власници фирми, како у земљи, али исто тако и у иностранству, уписали су овај факултет 1969 године.

Ако ће вам ово набрајање, макар и мало, потврдити вашу одлуку да упишете баш наш правни, онда ћемо сви бити више него задовољни.

Четири године ће пролетети, и једног дана ћете, у овој истој Петици, примити вашу диплому о завршеном правном факултету. И, ако тада неком пролети кроз главу, хеј, па шта то значи, нема више свакодневног виђања, дружења, понудићемо, макар и делимично решење.

Пре 10-так година, припадници разних генерација, основали су удружење Алумни Правног факултета Универзитета у Београду, као удружење грађана чији припадници могу бити сви бивши, дипломирани студенти овог факултета. Алумни удружења су настала у Америци, пре непуна два века, и проширили се по Европи и свету. Код нас нема неку баш дугу и богату традицију, али ту смо, постојимо, пуштамо корење. И ако неко, макар и на тренутак зажали што пријемом дипломе престаје да буде студент, онда знајте да вас та чињеница, да сте бивши студент, управо и квалификује да постанете члан Алумнија. И – урадите то. Јер, чека вас само нешто лепо – поновно сретање са колегама из генерације, бројна нова познанства, а посебно то што вас и даље држи припадником овог нашег факултета.

И једна порука – хоћу да вам пожелим да се и ви, једног 1. октобра, а биће такође уторак, окупите у овој Петици, обележите и прославите ваш златни јубилеј – 50 година од почетка школовања на Правном факултету, и пожелите срећу генерацији која ће своје школовање започети тог 1. октобра 2069. године!